

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (deseto vijeće)

20. travnja 2023.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – članci 14., 15. i 24. – Mjesta za punjenje električnih vozila – Stavljanje na raspolaganje opreme za punjenje električnih vozila, isporuka potrebne električne energije te pružanje tehničke podrške i informativnih usluga – Kvalifikacija ‚isporuke robe‘ ili ‚isporuke usluga‘”

U predmetu C-282/22,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud, Poljska), odlukom od 23. veljače 2022., koju je Sud zaprimio 26. travnja 2022., u postupku

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

protiv

P. w W.,

uz sudjelovanje:

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców,

SUD (deseto vijeće),

u sastavu: D. Gratsias (izvjestitelj), predsjednik vijeća, M. Ilešić i I. Jarukaitis, suci,

nezavisna odvjetnica: T. Papeta,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, B. Kołodziej, D. Pach i T. Wojciechowski,
- za Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców, P. Chrupek, radca prawny,
- za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,
- za češku vladu, O. Serdula, M. Smolek i J. Vlášil, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, A. Armenia i U. Mahečka, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 14. stavka 1. i članka 24. stavka 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.), kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2009/162/EU od 22. prosinca 2009. (SL 2010., L 10, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 330.),

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (direktor Porezne uprave, Poljska) (u daljnjem tekstu: porezno tijelo) i društva P. w W. u vezi sa zahtjevom za poništenje poreznog mišljenja od 16. svibnja 2017. (u daljnjem tekstu: porezno mišljenje).

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2006/112

3 U skladu s člankom 2. stavkom 1. Direktive 2006/112:

„Sljedeće transakcije podliježu [porezu na dodanu vrijednost (PDV)]:

(a) isporuka robe koju obavlja porezni obveznik koji djeluje kao takav na teritoriju države članice u zamjenu za plaćanje;

[...]

(c) isporuka usluga uz naknadu na teritoriju određene države članice koju obavlja porezni obveznik koji djeluje kao takav.

[...]”

4 Članak 14. stavak 1. te direktive određuje:

„Isporuka robe’ znači prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom kao vlasnik.”

5 U skladu s člankom 15. stavkom 1. navedene direktive:

„Električna energija, plin, grijanje, hlađenje i slično smatra se materijalnom imovinom.”

6 Članak 24. stavak 1. iste direktive propisuje:

„Isporuka usluga’ znači svaka transakcija koja ne čini isporuku robe.”

Direktiva 2014/94/EU

7 Sukladno članku 4. stavku 8. Direktive 2014/94/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o uspostavi infrastrukture za alternativna goriva (SL 2014., L 307, str. 1.):

„Države članice osiguravaju da operatori javno dostupnih mjesta za punjenje mogu, podložno pristanku opskrbljivača, slobodno nabavljati električnu energiju od svakog opskrbljivača električnom energijom iz Unije. Operatori mjesta za punjenje mogu kupcima pružati usluge

punjenja električnih vozila na ugovornoj osnovi, uključujući u ime i za račun drugih pružatelja usluga.”

Poljsko pravo

8 Članak 7. stavak 1. Ustave o podatku od tovaru i uslug (Zakon o porezu na robu i usluge) od 11. ožujka 2004. (Dz. U. br. 54, pozicija 535), u verziji koja se primjenjuje u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: Zakon o PDV-u), određuje:

„Isporuka robe iz članka 5. stavka 1. točke 1. znači prijenos prava raspolaganja robom kao vlasnik [...]”

9 Članak 8. stavak 1. Zakona o PDV-u predviđa:

„Isporuka usluga iz članka 5. stavka 1. točke 1. obuhvaća svaku uslugu isporučenju fizičkoj ili pravnoj osobi ili subjektu bez pravne osobnosti, a koja ne predstavlja isporuku robe u smislu članka 7. [...]”

Glavni postupak i prethodno pitanje

10 Društvo P. w W. namjerava obavljati djelatnost koja se sastoji od ugradnje i uporabe javno dostupnih postaja za punjenje električnih vozila. Te bi postaje bile opremljene tzv. multistandard punjačima koji bi istodobno imali priključke za brzo punjenje istosmjernom strujom i priključke za sporo punjenje izmjeničnom strujom. Uobičajeno trajanje punjenja električnog vozila do 80 % kapaciteta baterije pomoću priključaka za brzo punjenje iznosilo bi oko 20 do 30 minuta. Trajanje punjenja vozila pomoću priključaka za sporo punjenje iznosilo bi oko 4 do 6 sati.

11 Cijena koja se naplaćuje korisnicima ovisila bi, među ostalim, o trajanju punjenja, koje se kada je riječ o priključcima za sporo punjenje izražava u satima, odnosno u minutama kada je riječ o priključcima za brzo punjenje, kao i o standardu priključaka koji je korisnik o kojem je riječ odabrao. Plaćanja bi se mogla izvršiti nakon svake sesije punjenja ili na kraju dogovorenog obračunskog razdoblja, pri čemu se ne isključuje mogućnost uspostave sustava kojim se omogućuje kupnja bodova koji se akumuliraju u digitalnom portfelju te se mogu koristiti za punjenje električnog vozila o kojem je riječ.

12 Usluga koja se isporučuje tijekom svake sesije punjenja na temelno bi mogla, ovisno o potrebama određenog korisnika, obuhvaćati sljedeće transakcije:

- pristup opremi za punjenje, uključujući spajanje punjača na operativni sustav vozila;
- protok električne energije s odgovarajuće prilagođenim parametrima u baterije tog vozila;
- potrebnu tehničku podršku.

13 Društvo P. w W. također namjerava izraditi specijaliziranu platformu, internetsku stranicu ili informatičku aplikaciju, koje bi korisniku o kojem je riječ omogućile rezervaciju određenog priključaka i pregled povijesti izvršenih transakcija i plaćanja.

14 Društvo P. w W. bi za sve te usluge naplaćivalo jedinstvenu cijenu.

15 Društvo P. w W. je od poreznog tijela zatražilo izdavanje poreznog mišljenja kojim se potvrđuje da se predviđena djelatnost sastoji od „isporuke usluga” u smislu članka 8. Zakona o PDV-u.

16 U poreznom mišljenju porezno tijelo smatralo je da isporuku električne energije koja je potrebna za punjenje električnih vozila treba smatrati glavnom uslugom, dok ostale usluge koje nudi društvo P. w W. treba smatrati pomoćnim uslugama. Iz toga slijedi da se činjenica da društvo P. w W. stavlja na raspolaganje opremu koja omogućuje brzo punjenje električnih vozila ne treba smatrati prevladavajućim elementom transakcije o kojoj je riječ i da punjenje vozila nema sekundarnu važnost.

17 Na temelju tužbe koju je podnijelo društvo P. w W., Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Vojvodski upravni sud u Varšavi, Poljska) je presudom od 6. lipnja 2018. poništio porezno mišljenje. Prema mišljenju tog suda, primarna namjera korisnika postaja za punjenje je korištenje opreme koja im omogućuje brzo i učinkovito punjenje vozila. Tako bi se, sa stajališta korisnika o kojem je riječ, glavna usluga sastojala od pristupa postaji za punjenje, kao i od potrebnog spajanja punjača na operativni sustav vozila. Cilj takve transakcije ne bi bilo nuđenje električne energije, nego stavljanje na raspolaganje korisnicima o kojima je riječ napredne opreme za punjenje kojima bi bile opremljene te postaje za punjenje.

18 Prema mišljenju navedenog suda, s jedne strane, kada bi cilj korisnika o kojima je riječ bio samo kupnja električne energije za njihova električna vozila, oni bi koristili svoju kućnu mrežu ili mrežu na radnom mjestu umjesto korištenja javno dostupnih postaja za punjenje. Odabrali bi upotrebljavati te postaje samo zbog njihovih priključaka različitih standarda koji omogućuju brže i učinkovitije punjenje baterija električnih vozila. S druge strane, cijena se ne bi izražavala s obzirom na potrošenu energiju. U tim okolnostima privlačnost ponude priključaka za punjenje tih vozila ponajprije bi proizlazila iz vremena punjenja, a ne iz pristupa električnoj energiji kao takvoj.

19 Prema mišljenju istog suda, usluga društva P. w W. razlikovala bi se od usluge benzinskih postaja koje nude tradicionalna goriva jer ne bi stavljala naglasak na vrstu ili kvalitetu goriva, koje su jednake kod svih dobavljača, nego na brzinu i učinkovitost punjenja, koje ovise o značajkama opreme koja se stavlja na raspolaganje korisnicima o kojima je riječ.

20 Porezno tijelo podnijelo je sudu koji je uputio zahtjev žalbu u kasacijskom postupku protiv presude Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Vojvodski upravni sud u Varšavi), navedene u točki 17. ove presude. U prilog toj žalbi porezno tijelo ističe da se, kad je riječ o stavljanju na raspolaganje uz naplatu postaja za punjenje električnih vozila, glavna usluga sastoji od isporuke robe, odnosno električne energije.

21 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, tri transakcije opisane u točki 12. ove presude usko su povezane tako da čine složenu jedinstvenu transakciju. Nasuprot tomu, uspostava specijalizirane platforme, internetske stranice ili informatičke aplikacije, koje bi korisniku o kojem je riječ omogućile rezervaciju određenog priključka i pregled povijesti izvršenih transakcija i plaćanja prema njegovu mišljenju predstavlja pomoćnu uslugu koja je dio te složene jedinstvene transakcije i čiji je cilj olakšati potrošačima punjenje njihovih vozila.

22 Uzimajući u obzir činjenicu da pristup opremi za punjenje koja se nudi korisnicima radi osiguranja protoka električne energije s odgovarajućim prilagođenim parametrima u baterije vozila nije pomoćni element u odnosu na isporuku električne energije, sud koji je uputio zahtjev smatra da valja utvrditi prevladavajući element jedinstvene usluge opisane u točkama 12. i 21. ove presude. U tom kontekstu taj sud pojašnjava da se, prema mišljenju društva P. w W.-a, odluka o korištenju usluga određenog priključka za punjenje može temeljiti na želji da se smanji vrijeme potrebno za punjenje vozila kako bi se putovanje moglo brzo nastaviti. Stoga, sa stajališta korisnika o kojem je riječ, cijena energije nije toliko odlučujuća koliko pristup specijaliziranoj infrastrukturi koja jamči kraće trajanje zaustavljanja na postaji za punjenje.

23 U tom pogledu, sud koji je uputio zahtjev primjeđuje da korištenje postaja za punjenje nije samo po sebi svrha, nego je cilj tog korištenja omogućiti punjenje baterije električnog vozila. Stoga bi korisnici tih postaja imali izbor između mjesta za brzo i za sporo punjenje, koja bi odabrali ne samo ovisno o trajanju punjenja, nego i vodeći računa o značajkama baterije vozila. Pristup opremi za punjenje stoga je sredstvo koje omogućuje da se u boljim uvjetima koristi isporukom električne energije, što je prevladavajuća usluga.

24 Međutim, s jedne strane, činjenica da cijena punjenja uključuje i naknadu za parkiranje vozila i, s druge strane, upućivanje iz članka 4. stavka 8. Direktive 2014/94, na „usluge punjenja električnih vozila” koje pružaju operatori mjesta za punjenje, potiču dvojbe suda koji je uputio zahtjev u pogledu kvalifikacije jedinstvene usluge o kojoj je riječ u glavnom postupku kao „isporuke robe” ili „isporuke usluga” u smislu Direktive 2006/112.

25 U tim je okolnostima Naczelny Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud, Poljska) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Je li složena usluga koja se isporučuje korisnicima električnih vozila na mjestima za punjenje i obuhvaća:

- (a) stavljanje na raspolaganje opreme za punjenje (uključujući spajanje punjača na operativni sustav vozila),
- (b) osiguravanje protoka električne energije s odgovarajuće prilagođenim parametrima u baterije električnih vozila,
- (c) potrebnu tehničku podršku za korisnike vozila, i
- (d) stavljanje na raspolaganje korisnicima vozila specijalizirane platforme, internetske stranice ili informatičke aplikacije za rezervaciju određenog priključka, pregled povijesti transakcija i izvršenih plaćanja, kao i mogućnost korištenja takozvanog e-portfelja za plaćanje pojedinačnih sesija punjenja,

„isporuka robe” u smislu članka 14. stavka 1. Direktive [2006/112] ili „isporuka usluga” u smislu članka 24. stavka 1. te direktive?”

O prethodnom pitanju

26 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li Direktivu 2006/112 tumačiti na način da jedinstvena i složena usluga, koja se sastoji od:

- pristupa opremi za punjenje električnih vozila (uključujući spajanje punjača na operativni sustav vozila);
- protoka električne energije s odgovarajuće prilagođenim parametrima u baterije tog vozila;
- potrebne tehničke podrške za dotične korisnike;
- stavljanja na raspolaganje informatičkih aplikacija kojima se dotičnom korisniku omogućuju rezervacija priključka, pregled povijesti transakcija i plaćanja i kupovina bodova koji se akumuliraju u digitalnom portfelju te se mogu koristiti za plaćanje punjenja,

– ?ini „isporuku robe” u smislu ?lanka 14. stavka 1. te direktive ili na na?in da ?ini „isporuku usluga” u smislu njezina ?lanka 24. stavka 1.

27 Valja istaknuti da, kada se transakcija sastoji od skupa elemenata i radnji, u obzir valja uzeti sve okolnosti u kojima se predmetna transakcija odvija, kako bi se utvrdilo, s jedne strane, dovodi li ona u svrhe PDV-a do dviju ili više razli?itih usluga ili jedne jedinstvene usluge i, s druge strane, treba li u potpunosti slu?aju tu jedinstvenu uslugu kvalificirati kao „isporuku robe” ili kao „isporuku usluga” (vidjeti presude od 10. o?ujka 2011., Bog i dr., C-497/09, C-499/09, C-501/09 i C-502/09, EU:C:2011:135, t. 52. i od 25. o?ujka 2021., Q-GmbH (Osiguranje posebnih rizika), C-907/19, EU:C:2021:237, t. 25. i 26. i navedenu sudsku praksu).

28 Osobito, iako iz ?lanka 1. stavka 2. drugog podstavka Direktive 2006/112 proizlazi da svaku transakciju op?enito valja smatrati razli?itom i neovisnom, transakciju koju ekonomski ?ini samo jedna usluga ne bi se smjelo umjetno rastavljati kako se ne bi utjecalo na funkcionalnost sustava PDV-a. U tom pogledu valja smatrati da je rije? o jedinstvenoj isporuci kada su dva ili više elemenata ili radnje koje izvrši porezni obveznik tako usko povezani da objektivno ?ine jednu ekonomski nerazdvojivu uslugu ?ije bi rastavljanje bilo umjetno (vidjeti, u tom smislu, presude od 10. o?ujka 2011., Bog i dr., C-497/09, C-499/09, C-501/09 i C-502/09, EU:C:2011:135, t. 53. i od 25. o?ujka 2021., Q-GmbH (Osiguranje posebnih rizika), C-907/19, EU:C:2021:237, t. 20. i navedenu sudsku praksu).

29 Usto, u odre?enim okolnostima, više formalno razli?itih usluga, koje bi mogle biti obavljene odvojeno i na taj na?in odvojeno biti oporezivane ili biti oslobo?ene od poreza, treba smatrati jedinstvenom transakcijom kada nisu samostalne (presuda od 2. prosinca 2010., Everything Everywhere, C-71/09, EU:C:2010:730, t. 23.)

30 To je osobito slu?aj kada se za jedan element ili više njih mora smatrati da predstavljaju glavnu uslugu, dok se, suprotno, druge elemente mora smatrati jednom ili više pomo?nih usluga koje slijede poreznu sudbinu glavne usluge. Konkretno, usluga se mora smatrati pomo?nom glavnoj usluzi ako za kupce ne predstavlja sama po sebi svrhu, nego sredstvo za bolje korištenje glavne usluge (vidjeti, u tom smislu, presude od 10. o?ujka 2011., Bog i dr., C-497/09, C-499/09, C-501/09 i C-502/09, EU:C:2011:135, t. 54. i od 4. o?ujka 2021., Frenetikexito, C-581/19, EU:C:2021:167, t. 41.)

31 U okviru suradnje uspostavljene na temelju ?lanka 267. UFEU-a, zada?a je nacionalnih sudova da utvrde ?ini li, u okolnostima konkretnog slu?aja, predmetna usluga jedinstvenu uslugu i da s tim u vezi kona?no utvrde sve ?injenice u tom pogledu (vidjeti u tom smislu presude od 10. o?ujka 2011., Bog i dr., C-497/09, C-499/09, C-501/09 i C-502/09, EU:C:2011:135, t. 55. i od 25. o?ujka 2021., Q-GmbH (Osiguranje posebnih rizika), C-907/19, EU:C:2021:237, t. 25. i 26. i navedenu sudsku praksu).

32 Glavni predmet odnosi se na kombinaciju transakcija koje se sastoje od isporuke elektri?ne energije radi punjenja elektri?nih vozila i isporuke razli?itih usluga, kao što su ure?enje pristupa mjestima za punjenje i olakšavanje njihova korištenja, potrebna tehni?ka podrška i informati?ke aplikacije koje omogu?uju rezervaciju priklju?ka, pra?enje transakcija i njihovo pla?anje. Sud koji je uputio zahtjev smatra da isporuka robe i isporuka usluga o kojima je rije? ?ine jedinstvenu transakciju za potrebe PDV-a. S obzirom na informacije kojima Sud raspolaže, ta kvalifikacija ne povre?uje nijedan od kriterija navedenih u to?kama 27. do 30. ove presude.

33 Što se ti?e pojma „isporuka robe” u smislu Direktive 2006/112, njezin ?lanak 14. stavak 1. odre?uje da to zna?i prijenos prava raspolaganja materijalnom imovinom kao vlasnik. Taj pojam obuhva?a sve transakcije prijenosa materijalne imovine u kojima jedna strana ovlaš?uje drugu da

njome zapravo raspolaže kao da je vlasnik (vidjeti u tom smislu presude od 10. ožujka 2011., Bog i dr., C-497/09, C-499/09, C-501/09 i C-502/09, EU:C:2011:135, t. 59. i od 23. travnja 2020., Herst, C-401/18, EU:C:2020:295, t. 36. i navedenu sudsku praksu). Osim toga, na temelju članka 15. stavka 1. te direktive, električna energija smatra se materijalnom imovinom.

34 Kad je riječ o pojmu „isporuka usluga” u smislu Direktive 2006/112, iz njezina članka 24. stavka 1. proizlazi da on obuhvaća svaku transakciju koja ne znači „isporuku robe” u smislu članka 14. te direktive.

35 Kako bi se utvrdilo treba li jedinstvenu složenu uslugu, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, kvalificirati kao „isporuku robe” ili „isporuku usluga” u smislu navedene direktive, valja uzeti u obzir sve okolnosti u kojima se odvija transakcija o kojoj je riječ kako bi se utvrdili njezini značajni elementi i njezini prevladavajući elementi. Predmetne elemente treba utvrditi iz perspektive prosječnih korisnika mjesta za punjenje te uzimajući u obzir, u okviru cjelokupne ocjene, ne samo kvantitativnu, nego i kvalitativnu važnost elemenata isporuke usluga u odnosu na elemente isporuke robe (vidjeti, u tom smislu, presudu od 10. ožujka 2011., Bog i dr., C-497/09, C-499/09, C-501/09 i C-502/09, EU:C:2011:135, t. 61. i 62. i navedenu sudsku praksu).

36 Stoga, s jedne strane, upućivanje, iz članka 4. stavka 8. Direktive 2014/94, na „usluge punjenja električnih vozila” ne dovodi u pitanje kvalifikaciju transakcije o kojoj je riječ u glavnom postupku kao „isporuke robe” ili „isporuke usluga” u smislu Direktive 2006/112. Naime, u skladu s člankom 1. Direktive 2014/94, njezina je svrha utvrditi minimalne zahtjeve za izgradnju infrastrukture za alternativna goriva, uključujući mjesta za punjenje električnih vozila. Njezin cilj stoga nije utvrditi nikakvo pravilo o tretmanu, s obzirom na PDV, opskrbe alternativnim gorivom.

37 S druge strane, budući da je stavljanje na tržište određene robe redovito popraćeno minimalnom isporukom usluga, samo usluge koje su različite od onih koje nužno prate stavljanje te robe na tržište mogu biti uzete u obzir radi ocjene udjela koji isporuka usluga zauzima u cjelokupnoj složenoj usluzi koja također sadrži i isporuku navedene robe (vidjeti u tom smislu presude od 10. ožujka 2011., Bog i dr., C-497/09, C-499/09, C-501/09 i C-502/09, EU:C:2011:135, t. 63. i od 22. travnja 2021., Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach, C-703/19, EU:C:2021:314, t. 50.).

38 U tom pogledu, kao prvo, transakcija koja se sastoji od protoka električne energije u bateriju električnog vozila predstavlja isporuku robe s obzirom na to da ta transakcija omogućuje korisniku postaje za punjenje da za pogon svojeg vozila troši prenesenu električnu energiju, koja je na temelju članka 15. stavka 1. Direktive 2006/112 izjednačena s materijalnom imovinom.

39 Kao drugo, takva opskrba baterije električnog vozila električnom energijom pretpostavlja uporabu odgovarajuće opreme za punjenje, koja može uključivati punjač koji se ugrađuje u operativni sustav vozila. Slijedom toga, odobravanje pristupa toj opremi predstavlja isporuku minimalnih usluga koje nužno dolaze uz isporuku električne energije i stoga se ne mogu uzeti u obzir kako bi se ocijenio dio koji isporuka usluga zauzima u cijeloj složenoj transakciji koja također uključuje tu isporuku električne energije.

40 Kao treće, tehnička potpora koja može biti potrebna korisnicima o kojima je riječ nije sama po sebi svrha, nego sredstvo za optimalno korištenje isporuke električne energije koja je potrebna za pogon električnog vozila. Ona stoga predstavlja pomoćnu uslugu u odnosu na tu isporuku električne energije.

41 To je također slučaj pri stavljanju na raspolaganje informatičkih aplikacija koje korisniku o kojem je riječ omogućuju rezervaciju priključka, pregled povijesti izvršenih transakcija i kupovinu bodova za plaćanje punjenja. Naime, takve usluge tom korisniku nude određene dodatne

praktične pogodnosti čiji je jedini cilj poboljšati prijenos električne energije potrebne za punjenje njegova vozila i pružiti pregled povijesti izvršenih transakcija.

42 Iz toga slijedi da je, u načelu, prijenos električne energije značajan i prevladavajući element jedinstvene i složene usluge isporuke u pogledu koje se sud koji je uputio zahtjev obrađava Sudu.

43 Taj zaključak nije doveden u pitanje okolnošću koju je taj sud naveo, prema kojoj se za izračun iznosa koji se duguje za punjenje električnog vozila može uzeti u obzir ne samo količina prenesene električne energije, nego i naknada za vrijeme zaustavljanja tijekom tog punjenja. Konkretno, to samo znači da se jedinična cijena isporučene robe, odnosno električne energije, ne sastoji samo od troška te energije kao takve, nego i od vremena korištenja opreme koja je stavljena na raspolaganje korisnicima o kojima je riječ.

44 Zaključak naveden u točki 42. ove presude nije doveden u pitanje ni kada operator o kojem je riječ izračunava cijenu samo na temelju trajanja punjenja. Naime, s obzirom na činjenicu da količina isporučene električne energije ovisi o snazi prenesenoj tijekom tog prijenosa, takav izračun također odražava jediničnu cijenu te električne energije.

45 Sličeći tomu, sama činjenica da je jedinična cijena brzog punjenja istosmjernom strujom neznatno viša od cijene sporog punjenja izmjenjivom strujom, nije dovoljna da se kod korisnika o kojem je riječ brzina i učinkovitost tog punjenja prometnu u značajan i prevladavajući element transakcije o kojoj je riječ.

46 S obzirom na prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da Direktivu 2006/112 treba tumačiti na način da jedinstvena i složena usluga, koja se sastoji od:

- pristupa opremi za punjenje električnih vozila (uključujući spajanje punjača na operativni sustav vozila);
- protoka električne energije s odgovarajuće prilagođenim parametrima u baterije tog vozila;
- potrebne tehničke podrške za dotične korisnike, i
- stavljanja na raspolaganje informativnih aplikacija kojima se dotičnom korisniku omogućuju rezervacija priključka, pregled povijesti transakcija i plaćanja i kupovina bodova koji se akumuliraju u digitalnom portfelju te se mogu koristiti za plaćanje punjenja
- čini „isporuku robe” u smislu članka 14. stavka 1. te direktive.

Troškovi

47 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (deseto vijeće) odlučuje:

Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2009/162/EU od 22. prosinca 2009.

treba tumačiti na način da:

48 jedinstvena i složena usluga, koja se sastoji od:

- pristupa opremi za punjenje električnih vozila (uključujući spajanje punjača na operativni

sustav vozila);

- protoka električne energije s odgovarajuće prilagođenim parametrima u baterije tog vozila;
- potrebne tehničke podrške za dotične korisnike, i
- stavljanja na raspolaganje informativnih aplikacija kojima se dotičnom korisniku omogućuju rezervacija priključka, pregled povijesti transakcija i plaćanja i kupovina bodova koji se akumuliraju u digitalnom portfelju te se mogu koristiti za plaćanje punjenja
- **čini „isporuku robe” u smislu članka 14. stavka 1. te direktive.**

Potpisi

*Jezik postupka: poljski